

Dr Roger Green, Reformacja do dziś, wykład 13, Wielkie przebudzenie

© 2024 Roger Green i Ted Hildebrandt

To jest dr Roger Green na kursie historii kościoła, Reformation to the Present. To sesja 13, The Great Awakening.

Jeśli chodzi o to, gdzie jesteśmy, to jest to ewangeliczne odrodzenie w kościele.

A w ostatnim wykładzie widzieliśmy naprawdę, naprawdę poważną krytykę kościoła, chrześcijaństwa, Biblii, rzeczy, które chrześcijanie cenią, i tak dalej. Ale to nie było ostatnie słowo, ponieważ wahadło teraz wychyla się w nowym kierunku wraz z tym, co nazywamy ewangelicznym odrodzeniem w kościele. Otóż, to odrodzenie nie miało miejsca we Francji, jak wspomnieliśmy.

Francja stała się dość gruntownie zdechrystianizowana. Ale miało to miejsce w Niemczech, Anglii i Ameryce. I te trzy rodzaje wydarzeń, w pewnym sensie, miały miejsce mniej więcej, nie dokładnie, ale mniej więcej równocześnie.

Tak więc, nastąpiło Wielkie Przebudzenie w Europie Zachodniej, częściach Europy Zachodniej i Wielkie Przebudzenie w Ameryce. Więc najpierw rozmawialiśmy o Niemczech i odrodzeniu w Niemczech, a to jest ruch zwany Pietyzmem i Spiner Frank i hrabia Nicholas Ludwig von Zinzendorf. Więc rozmawialiśmy o tym.

Więc pietyzm. Teraz jesteśmy w Ameryce i jesteśmy w Wielkich Przebudzeniach w Ameryce. Było ich dwa lub trzy, jak wspomnieliśmy.

Było 1734. Było 1800. A potem, w połowie stulecia, około 1850, pojawił się kolejny.

Czy było kolejne Przebudzenie? Czy było trzecie Wielkie Przebudzenie? Czy też była to kontynuacja drugiego Wielkiego Przebudzenia? PozwólmY uczonym mówić o tym i martwić się tym. Jednak w naszym kursie zajmujemy się tylko pierwszym Wielkim Przebudzeniem. Skupiamy się więc na tym, co dzieje się w połowie XVIII wieku.

Okej, i tylko przypomnienie, rozmawialiśmy o Theodorusie J. Frelinghuysenie. Jeśli któryś z was jest z New Jersey, zna to nazwisko, Frelinghuysen. Przyniósł odrodzenie Holenderskiemu Kościołowi Reformowanemu.

Rozmawialiśmy o Gilbertcie Tennancie i jego znaczeniu, zwłaszcza gdy uczył się od Frelinghuysena. Jednak Tennant był presbiterianinem, co przyniosło odrodzenie i ewangeliczne przebudzenie presbiterianizmu w New Jersey i Middle Colonies. Zakończyliśmy George'em Whitefieldem i tym, jak ważny jest George Whitefield.

Ponieważ on, przede wszystkim, był Brytyjczykiem, który przybył, przybył siedem razy, zmarł tutaj, jak wspomnieliśmy, ale także przekroczył granice wyznaniowe. Był odrodzeniowcem w najprawdziwszym sensie, nie tylko kościołów, ale odrodzeniowców ludzi spoza kościołów, grzeszników, pokutujących, przychodzących, wierzących w Chrystusa, dołączających do kościołów i tak dalej. I bardzo magnetyczny rodzaj osobowości, głoszący kazania na ulicach i na wiejskich placach i tak dalej.

Więc on był, to on przekonał Johna Wesleya, porozmawiamy o Wesleyu później, ale to on przekonał Johna Wesleya, żeby głosił kazania na świeżym powietrzu, nie tylko ograniczał swoje kazania do budynków kościelnych, ale wychodził na zewnątrz i głosił kazania. I Whitefield, oczywiście, to zrobił. Więc nazwaliśmy go tego rodzaju wielkim wędrowcem i z pewnością nim był.

Oto pierwsi trzej ważni przywódcy pierwszego wielkiego przebudzenia: Frelinghuysen, Tennant i Whitefield. Jakies pytania dotyczące tych trzech osób i ich sposobu na przyniesienie odrodzenia do amerykańskich brzegów i przyniesienie tego odrodzenia? To jest, w pewnym sensie, odpowiedź na deizm, ponieważ deizm zaczął się zakorzeniać i tak dalej. I to jest, to jest odpowiedź na deizm.

Okej. W porządku. Przejdźmy do osoby, z którą najwyraźniej będziesz kojarzyć pierwsze wielkie przebudzenie, a jest to Jonathan Edwards.

Okej. Jonathan Edwards jest całkiem niezwykły. W rzeczywistości data, którą podaliśmy jako datę pierwszego wielkiego przebudzenia, 1734, pochodzi z przebudzenia w kościele Jonathana Edwardsa.

Jonathan Edwards był w kościele w Northampton w stanie Massachusetts, który jest chyba w połowie stanu. Był w Northampton w stanie Massachusetts, w tamtejszym kościele kongregacyjnym. Jonathan Edwards, dzięki swoim kazaniom i biblijnym kazaniom, doświadczył wielkiego przebudzenia, które wybuchło w jego kościele i sąsiednich kościołach.

I tak 1734, data pierwszego wielkiego przebudzenia, jest z powodu tego, co wydarzyło się w jego kościele, ale także dlatego, że Jonathan Edwards stał się tak ważnym liderem w pierwszym wielkim przebudzeniu i został uznany za jednego z wielkich kaznodziejów, pisarzy itd. pierwszego wielkiego przebudzenia. To, co zrobił Jonathan Edwards, jak i ci inni ludzie, było najbardziej widoczne u Jonathana Edwardsa, i zobaczymy to później, ale wspomnimy o tym tutaj. Jonathan Edwards przywrócił kalwinizm amerykańskiej świadomości.

Pamiętaj, że kalwinizm przybył tutaj wraz z pielgrzymami, szczególnie purytanami w kolonii Massachusetts Bay. Ci ludzie byli kalwinistami, pamiętasz? I purytanie byli

kalwinistami. A potem były inne grupy, które były kalwinistami, jak niektórzy baptyści w Rhode Island.

Ale do 1734 r. kalwinizm w pewnym sensie wymarł w amerykańskim życiu publicznym i religijnym. A Jonathan Edwards był dobrym kalwinistą. Więc w swoich kazaniach i naukach przywrócił kalwinizm do głównego nurtu jako rodzaj teologicznego życia Ameryki.

Więc jego przebudzenia były bardzo kalwińskie pod względem jego kazań. Nie mogłeś wybrać, Bóg nie mógł wybrać, nie ty, ale Bóg, Bóg nie mógł wybrać osoby bardziej wyraźnie różniącej się od Whitefielda w jego stylu kazań. Whitefield był świetny, bardzo hałaśliwy, bardzo entuzjastyczny; bardzo, pokazaliśmy ci zdjęcia kazań Whitefielda.

Whitefield był bardzo charyzmatyczny i towarzyski. Jonathan Edwards był jego dokładnym przeciwieństwem. Jonathan Edwards był bardzo cichym kaznodzieją.

Jonathan Edwards powiedział, że kiedy głosił kazanie, trzymał wzrok skupiony na sznurze dzwonu kościelnego z tyłu kościoła. I to właśnie na to patrzył, kiedy głosił kazanie z pism. Można to uznać za suche kazanie, ale jest to bardzo biblijne kazanie.

I ludzie byli przekonani przez to biblijne kazanie. Więc, oto Bóg, wiesz, wybierający dwa różne rodzaje osób. I pamiętam, jak byłem w seminarium, definicja, jaką nam dano na kazanie, brzmiała: kazanie to Boża prawda, która przychodzi poprzez osobowość.

I tak było z pewnością w przypadku Whitefielda i Jonathana Edwardsa, dwóch różnych typów osób, bez wątplenia. Tak bardzo, bardzo ważne. I oczywiście wiesz, jak wyglądał Jonathan Edwards, ale jest zdjęcie Jonathana Edwardsa i jego kazań.

To wszystko, co powiemy o Jonathanie Edwardsie. Prowadził fascynujące życie. Lubie mówić moim studentom, że uczył się około 16 godzin dziennie, mimo że miał żonę i dużą rodzinę, ale uczył się około 16 godzin dziennie.

To całkiem dobre, to dobre. Czy to nie jest dobry przykład? Więc te 16 godzin dziennie studiowania i wspaniałego głoszenia przyniosło odrodzenie, ponieważ Biblia mówiła sama za siebie w pewnym sensie. Więc myślę, że to dobra rzecz studiować tak dużo w swoim życiu i osiągniesz wiele w życiu dzięki studiom, jeśli będziesz wierny swoim studiom.

Więc pozwólmy Jonathanowi przekazać nam tę starą wiadomość na dziś. Więc, okej. Więc, Jonathan, czy masz jakieś pytania o niego, zanim go zostawimy? Przejdziemy do reakcji na pierwsze wielkie przebudzenie, a następnie do rezultatów pierwszego wielkiego przebudzenia.

Ale czy są jakieś pytania o Jonathana? Chodzi mi o to, że nie będziemy poświęcać zbyt wiele czasu jego biografii ani biografii żadnej z tych osób. Zamierzamy poświęcić trochę więcej czasu biografii Johna Wesleya. W porządku.

Przyjrzyjmy się reakcji na pierwsze wielkie przebudzenie w Ameryce. Były zasadniczo trzy reakcje i chcemy wspomnieć o tych trzech. Więc po pierwsze, niektóre wyznania były podzielone w kwestii pierwszego wielkiego przebudzenia.

Więc jestem na stronie 13, a tuż poniżej, C3 jest tam, reakcja na pierwsze wielkie przebudzenie. Niektóre wyznania były bardzo podzielone w sprawie pierwszego wielkiego przebudzenia. I jednym z przykładów byli prezbiterianie.

Teraz, kiedy mówimy prezbiterianie w połowie XVIII wieku, nie jest to tak jasne jak dzisiejsze wyznania prezbiteriańskie, ponieważ prezbiterianie i kongregacjoniści, bardzo blisko siebie, czasami trudno było odróżnić prezbiterianów od kongregacjonalistów. Wspomnieliśmy Charlesa Grandisona Finneya. Najpierw został wyświęcony na pastora prezbiteriańskiego, a następnie został pastorem kongregacjonalistycznym, ale w tamtych czasach nie było to trudne.

Ale zasadniczo wśród prezbiterian istniał podział w obrębie denominacji. Nie spowodowało to powstania różnych denominacji, ale zdecydowanie istniały dwa różne poglądy. Istniało to, co nazywano starą stroną boczną prezbiterian.

A stara strona Prezbiterian nie lubiła odrodzenia. To odrodzenie było zbyt emocjonalne, zbyt charyzmatyczne. Nie uważali tego za biblijne i tak dalej.

Więc stara strona wśród prezbiterian naprawdę wypowiadała się przeciwko odrodzeniom, które miały miejsce. I oczywiście, byli świadomi pietyzmu. Byli świadomi Westling Revival w Anglii i tak dalej.

I to im się nie podobało. Byli temu bardzo przeciwni. Nowa partia, z drugiej strony, nowa partia była pro-odrodzeniowa i pro-przebudzeniowa.

Uważali, że to, co się tu dzieje, pochodzi od Boga i było trochę jak kościół Nowego Testamentu. Więc w jednym kościele można mieć ludzi starej i nowej strony w jednym kościele. Nie tworzyli różnych denominacji, ale zdecydowanie mieli różne opinie na temat tego, co działo się z tym odrodzeniem i co słyszeli o odrodzeniach w innych miejscach.

Więc to jest pierwszy rodzaj reakcji. Był podział, w pewnym sensie podział w szeregach. Druga reakcja pochodziła od kilku dość ważnych osób.

Jednym z najważniejszych był facet o nazwisku Charles Chauncey. Teraz jest jeszcze jedno nazwisko, które po prostu lubię wymawiać, ponieważ jest to całkiem miłe nazwisko. Charles Chauncey.

Brzmi to dość wysoko, prawda? Charles Chauncey. Cóż, tak naprawdę, Charles Chauncey był dość wysoko postawionym facetem. Charles Chauncey był pastorem pierwszego kościoła kongregacyjnego w Bostonie.

Więc nie można mieć bardziej prestiżowego pastora, bardziej prestiżowego kościoła i bardziej wpływowego kościoła niż pierwszy kościół kongregacyjny w Bostonie. On był pastorem. Nie podobało mu się trwające przebudzenie i sprzeciwiał się mu.

I dlatego, że był osobą wpływową, posiadającą władzę, wpływy, miał potężny kościół, będzie miał dość duży wpływ na niektórych ludzi, którzy zwrócą się przeciwko przebudzeniu. Ale jest bardzo wpływowy w tym czasie. Charles Chauncey ma interesujące życie.

Był kaznodzieją kongregacyjnym podczas tego pierwszego Wielkiego Przebudzenia. A żeby pokazać, jak bardzo był liberalny, ostatecznie został unitariański, zanim umarł. Więc w pewnym sensie przeszedł do tego deizmu, unitariańskiego.

I dlatego wypowiadał się przeciwko odrodzeniu. Więc nie chciał całego tego emocjonalizmu. Chciał trzeźwości.

Chciał, aby wszystko było testowane przez rozum. Brzmi jak oświecona osoba, prawda? Cóż, taka była. Więc trzeźwość, rozum i racjonalność, jeśli chodzi o życie religijne, to to, czego chcemy.

A odrodzenie robi coś zupełnie innego. Więc Charles Chauncey, to była bardzo ważna reakcja. Trzecią reakcją był sprzeciw niektórych uniwersytetów.

Niektórzy prezydenci uniwersytetów, wykładowcy i studenci byli przeciwni odrodzeniu. Więc wymienię tutaj dwóch, tylko dla przykładu. Przede wszystkim Uniwersytet Yale.

Teraz Yale zostało założone przez purytanina. Podobnie jak Harvard, Yale zostało założone przez purytanina. I tak, ironią jest, że teraz, w połowie XVIII wieku, Yale jest bardzo życzliwe, niemal antyreligijne.

Więc profesorowie, studenci i ludzie z Yale nie lubią tego, co się tu dzieje. Okej, teraz krótko o Yale, ale to ironia. To nie tylko ironia, ponieważ Yale zostało założone przez purytanów, aby nauczać Biblii i uczyć kaznodziejów, jak głosić kazania i tak dalej w zborach.

Ale to ironia, bo w 1800 r. jesteśmy w 1734 r., w połowie XVIII wieku. W 1800 r. na Yale rozpoczęło się drugie wielkie przebudzenie. Więc tutaj, w połowie XVIII wieku, masz tę antyrewiwalistyczną rzecz.

Ale 50 lat później, zaczyna się tam drugie wielkie przebudzenie, co uważam za naprawdę ironiczne i naprawdę wspaniały rodzaj zakończenia sprzeciwu Yale'a wobec tego przebudzenia. Drugim sprzeciwem był Harvard. Drugim przykładem sprzeciwu był Harvard.

Teraz Harvard ma ciekawą historię, ponieważ został założony przez Johna Harvarda, dobrego purytanina, w 1636 roku. Podarował on swoją bibliotekę składającą się z 400 książek, aby rozpocząć działalność tego uniwersytetu. A Harvard został założony, oczywiście, w celu kształcenia kaznodziejów, zasadniczo.

A teraz, 150 lat później, albo nie do końca 120 lat później, nieważne, Harvard jest w zasadzie unitariański. Jest deistyczny, jest unitariański. Nie trzymał się swojej pierwszej miłości i stał się dość krytyczny wobec pierwszego wielkiego przebudzenia.

Oto przykład tego, i nie jestem pewien, kiedy dokładnie to się stało. Muszę to trochę bardziej zbadać. Ale zawsze jestem zafascynowany tym, jakie jest motto Harvardu? Jakie jest motto Harvardu? Widzisz to wszędzie.

Widzisz to na koszulkach. Jakie jest motto Harvardu? Dość ciekawe motto. Veritas.

Veritas. Kiedy widzisz emblematy Harvardu, widzisz Veritas, co oznacza prawdę. To motto Uniwersytetu Harvarda.

Ale ciekawe, że oryginalne motto, założone w 1636 roku przez Johna Harvarda, brzmiało Veritas in Christo et Ecclesia. Prawda w Chrystusie i w Kościele. Więc ciekawe, że 100 lat później lub coś koło tego, wpadli w Chrystusa i w Kościół.

Nie znam dokładnej daty, kiedy to zrobili, więc muszę to sprawdzić. Ale ciekawe, że Harvard porzucił drugą połowę motta, w Chrystusie i w kościele. Opuść to.

Teraz to po prostu prawda. To jest ciekawe. Ale tak czy inaczej, Harvard, profesorowie, kadra i studenci wypowiedzieli się przeciwko odrodzeniu.

Za dużo emocjonalizmu. Wszystko powinno być mierzone rozumem. A to, co się dzieje, jest trochę nierozsądne.

Tak więc, były zdecydowanie trzy reakcje na Wielkie Przebudzenie i trzy sposoby, w jakie Wielkie Przebudzenie mogło się ugiąć. Ale tak się nie stało. Więc porozmawiamy o trwałych rezultatach Wielkiego Przebudzenia, Pierwszego Wielkiego Przebudzenia, teologicznych i społecznych.

Ale zanim to zrobimy, czy są jakieś pytania dotyczące tych reakcji na Pierwsze Wielkie Przebudzenie? Coś na ten temat? Czy powinniśmy kontynuować? Okej, niech wasze serca będą błogosławione, kontynuujemy tutaj. Rezultaty Pierwszego Wielkiego Przebudzenia. Podzieliłem je na dwie sekcje: teologiczną i społeczną.

Ale skoro już o tym mowa, gdzie kończy się jedno, a zaczyna drugie? Nie mogę powiedzieć, że to wiem. Przyjrę się tylko tym dwóm sekcjom, a zobaczysz, że czasami się pokrywają. Więc najpierw porozmawiajmy o teologii.

Teologiczne rezultaty Pierwszych Wielkich Przebudzeń. Okej, numer jeden, pierwsza rzecz, o której już mówiliśmy. Z pewnością nastąpiło odrodzenie kalwinizmu w Pierwszym Wielkim Przebudzeniu.

Przywiezione tutaj przez purytanów, zanikło, a potem nastąpił odrodzenie teologii kalwińskiej. Wszyscy czterej wymienieni przez nas ludzie, Frelinghuysen i Tenet, Whitefield i John F. Edwards, byli kalwinistami. Tak więc nastąpił prawdziwy odrodzenie kalwinizmu i znów znalazł się w centrum uwagi.

Teraz to nie potrwa długo, ponieważ wahadło znów się odchyli, ale teraz, teologicznie, staje się to bardzo, bardzo ważne. Jednym z centralnych przesłań wszystkich tych ludzi było przesłanie o wyborze. Bóg wybiera pewnych grzeszników, aby zostali zbawieni.

Bóg przeznaczył pewnych grzeszników do zbawienia. Widzisz to, i masz cały ten renesans kalwinizmu. Drugą rzeczą, którą dostajesz, jest to, co nazywam odrodzeniem pobożności doświadczalnej.

A przez pobożność doświadczalną mam na myśli stawianie na pierwszym miejscu miłości do Boga i miłości do bliźniego. Nie tylko poznawanie Boga i wszystkich doktryn o Bogu. To jest w porządku, ale pobożność doświadczalna to prawdziwa miłość, prawdziwe oddanie Bogu, a także prawdziwa miłość i oddanie bliźniemu.

To trochę jak Ewangelia Mateusza 22: kochaj Pana, Boga swego, całym sercem i umysłem, a bliźniego swego jak siebie samego. Tak więc nastąpiło odnowienie, odrodzenie tej pobożności doświadczalnej. To właśnie tej pobożności doświadczalnej sprzeciwiali się tacy ludzie jak Charles Chauncey, ale mimo to przyjęła się i była bardzo ważna dla wielu ludzi.

Numer trzy, trzeci wynik tego był poważnym testem dla życia religijnego, teraz było osobiste nawrócenie. Czy był taki czas w twoim życiu, czy jest taki czas teraz w twoim życiu, kiedy powiedziałeś „tak” Chrystusowi? Ten nacisk kładzie się na osobiste nawrócenie. Więc to staje się prawdziwym rodzajem poważnego testu tutaj.

Więc to nie jest wyznanie teologiczne. Czy potrafisz wyrecytować wyznanie? Nie chodzi o to, do którego kościoła należysz. Nie chodzi o to, jak często chodzisz do kościoła.

To nie jest dobre życie moralne. Wszystkie te rzeczy są ważne, ale głównym testem jest teraz osobiste nawrócenie. I tak przebudzenie naprawdę podkreśliło to osobiste nawrócenie.

I numer cztery, zauważ, że umieściłem to w kategorii teologicznej, ale można to również umieścić w kategorii społecznej. Jednak pierwsze wielkie przebudzenie pobudziło troskę o szkolnictwo wyższe. Teraz te przykłady szkolnictwa wyższego to głównie przygotowanie do posługi.

Dlatego zostały założone. Ale Princeton, wspomnieliśmy o założeniu Princeton wcześniej, Gilbert Tennant, Logg College, Princeton. Ale Princeton zostało założone, aby kształcić pastorów presbiteriańskich.

Więc Rhode Island College, teraz prawdopodobnie, jest Rhode Island College dzisiaj, ale to nie to samo, ponieważ ten, który został założony przez baptystów, pierwotnie nazywał się Rhode Island College w, myślę, że został założony w Warren, Rhode Island, jeśli dobrze pamiętam, ale stał się Brown University, 1764. Queens College jest interesujący; pierwotna nazwa to teraz Rutgers University. Jestem zainteresowany Rutgers, ponieważ mam kilka siostrzenic, które przeszły przez Rutgers i kilku siostrzeńców.

Mam bratanka w Rutgers teraz lub wnuka w Rutgers teraz. Ale to zostało założone przez Dutch Reformed Church, aby uczyć holenderskich pastorów reformowanych. A potem Dartmouth College, daję to 1769.

Była szkoła misyjna dla Indian i Indian, a wcześniej przekształciła się w Dartmouth. Ale zwykle myślę, że Dartmouth podaje to jako założenie swojej instytucji jako instytucji kongregacyjnej, wyszkolonych kaznodziejów kongregacyjnych. Więc pytanie brzmi, czy to jest teologiczne, czy społeczne? Cóż, oczywiście jest to jedno i drugie, jeśli zakładasz, jeśli zaczynasz instytucje społeczne takie jak ta.

Ale jest to również teologiczne, ponieważ jest to założone, aby szkolić kaznodziejów we wszystkich tych różnych wyznaniach chrześcijańskich, aby głosili przesłanie ewangelii. Teraz powiedziałbym, że znając te miejsca dzisiaj, myślę, że wiele osób na tych kampusach prawdopodobnie nie zdaje sobie z tego sprawy lub prawdopodobnie o tym zapomniało. Presbiterianie, z pewnością baptysci, holenderscy reformowani kongregacjoniści.

Ciekawi mnie tylko: czy ktoś z was był w Princeton? Czy ktoś z was widział Princeton? A co z Brown w Providence? Musimy wybrać się na wycieczkę. A co z Rutgers? Nie, nie ma ludzi z Rutgers. A co z Dartmouth? Nie za daleko od nas.

Okej, jeden dla Dartmouth. W porządku. Cóż, to są bardzo piękne instytucje, bardzo interesujące miejsca.

Ale pamiętajcie o powodzie, dla którego zostały założone, a to jest bardzo ważne pod względem teologicznych wkładów. Okej, czy są jakieś pytania dotyczące tych teologicznych rezultatów pierwszego przebudzenia? Bardzo, bardzo ważne, bez wątplenia. Okej, przejdźmy do kwestii społecznych.

I powiedzieliśmy, że społeczne i teologiczne czasami się pokrywają. Ale nie ma wątpliwości, że społeczne wkłady pierwszego wielkiego przebudzenia w społeczeństwo były ogromne. I zobaczymy, jak wielkie były.

Mam ostatni cytat, który tu podaję, więc zobaczcie, jak niezwykle one były. Okej, numer jeden, jest z pewnością podniesienie zwykłego człowieka wraz z pierwszym wielkim przebudzeniem. Okej, i jest podniesienie zwykłego człowieka, ponieważ najważniejszą rzeczą w twoim życiu jest doświadczenie religijne, doświadczenie z Chrystusem.

To jest dostępne dla każdego. Więc nie ma żadnej hierarchii w kwestii tego, jak Bóg działa. Bóg działa ze wszystkimi.

I tak, człowiek na ulicy, jak to się mówi, nie wątpię, czy używali tego terminu w tamtych czasach, ale człowiek na ulicy lub kobieta na ulicy, ci ludzie wiedzieli, że są tak samo ważni jak wyszkolony duchowny i ludzie na stanowiskach politycznych i tak dalej. Więc zdecydowanie jest wywyższenie zwykłego człowieka. Teraz, społecznie, to będzie bardzo ważne na amerykańskiej ziemi.

Zwykły człowiek, wraz z demokratyzacją amerykańskiego życia publicznego, będzie miał prawdziwą władzę, nie ma co do tego wątpliwości. Więc to będzie dość krytyczne. Po drugie, wraz z pierwszym wielkim przebudzeniem, nacisk zostanie położony na działalność świecką, nie tylko na wyświęconych kaznodziejów, nie tylko na wyświęconych duchownych.

Wrócę i zrobię to jeszcze raz. Dlaczego to zrobiłem? Uwielbiam to. Zastanawiam się, dlaczego to zrobiłem.

Czy to nie jest fajne? Dlaczego to zrobiłem? Nie wiem, ale podoba mi się to, co tu widzę. Tak czy inaczej, zachowajcie uwagę. To jest najważniejsze.

Okej, więc podkreśla się aktywność świecką, co oznacza co? Co oznacza nowe role przywódców. Więc do tego czasu, kto był liderem w społeczności? Liderem w społeczności był zasadniczo pastor lub ksiądz. W Ameryce nie było wówczas wielu rzymskich katolików, ale pastor był liderem w społeczności.

Teraz świeccy mogą pełnić role przywódcze, ale mogą pełnić role przywódcze nie tylko w kościele, ale także poza nim, w szerszym społeczeństwie. To będzie miało wpływ na amerykańskie życie publiczne, ale wszystko zaczęło się w kościele. To jest najważniejsza rzecz w wielkim przebudzeniu.

Numer trzy to osobista niezależność w życiu religijnym. Więc wiesz, to Jezus i ja. Przyszedłem do Chrystusa.

Podjąłem tę decyzję dla Chrystusa. Cóż, ta osobista niezależność w życiu religijnym wskazywała na niezależność w życiu politycznym. Tak więc, tak jak podjąłem osobistą decyzję w moim życiu religijnym, teraz będę powołany do podjęcia osobistej decyzji w moim życiu politycznym lub moim życiu społecznym w szerszym społeczeństwie.

Więc to będzie bardzo ważne. Wiesz, mam na myśli, oczywiście, zmierzamy do amerykańskiej rewolucji. Więc to jest numer trzy.

Numer cztery to to wielkie przebudzenie, czyli rozdział kościoła od państwa. Pamiętajcie, że mówiliśmy już o rozdziale kościoła od państwa, a powodem rozdziału kościoła od państwa jest to, że państwo nie będzie w żaden sposób naruszać i przytłaczać kościoła. Ironią jest, że dzisiejsze dyskusje o rozdziale kościoła od państwa są dokładnie odwrotne.

Ludzie boją się, że religia będzie miała wpływ na życie publiczne. Cóż, to nie jest powód, dla którego ludzie mieli rozdział kościoła od państwa. Mają rozdział kościoła od państwa, ponieważ chcą czuć się wolni i niezależni jako wyznania, jako kościoły chrześcijańskie, od jakiejkolwiek kontroli państwa.

Więc zdecydowanie istnieje rozdział między kościołem a państwem. To jest więc inny rodzaj społecznej rzeczy. Numer pięć to nowy impuls humanitarny, ponieważ co mówi ewangelia, jak wszyscy ci ludzie głoszą, co oni mówią? Kochaj Boga, kochaj bliźniego.

Nowy impuls humanitarny, troska o biednych, troska o wdowy, troska o sieroty. Czyje to zadanie? To zadanie kościoła. To tam najpierw uczysz się tego robić, słuchając kazań kaznodziei, a potem bardzo praktycznymi środkami.

Dobrym przykładem był George Whitfield, który pomógł znaleźć sierociniec w Georgii, który był potrzebny, i pomógł go znaleźć. To część ewangelii: kochanie Boga i

kochanie bliźniego. Teraz dzieje się tak, że ten humanitarny impuls wkracza do amerykańskiego życia publicznego.

Istnieje humanitarny impuls, który pojawia się w amerykańskim życiu publicznym nawet u osób, które nie są szczególnie religijne, ale nadal istnieje ten humanitarny impuls. Jeśli przewiniemy do przodu, zobaczymy to dzisiaj. Amerykańska opinia publiczna, Amerykanie są najbardziej hojnymi ludźmi na świecie pod względem humanitarnej pracy charytatywnej.

Czy przypadkiem czytałeś tę historię? To nie ma nic wspólnego z niczym. Czytałeś historię o bezdomnym, który znalazł pieniądze na ulicach Bostonu? To była całkiem spora suma pieniędzy, coś w rodzaju czeków podróży. Znalazł rodzinę i oddał ją jako akt chrześcijańskiego aktu, myślę, że w swoim własnym życiu.

Był bezdomny. Sam nic nie miał, ale oddał wszystkie pieniądze, które znalazł. Ktoś to zauważył.

Ktoś o tym przeczytał lub zobaczył w telewizji i postanowił zebrać pieniądze dla tego gościa, ponieważ zrobił coś tak wspaniałego humanitarnego. Według ostatnich obliczeń zebrali dla niego 200 000 dolarów od amerykańskiej opinii publicznej. Amerykańska opinia publiczna to wspaniali ludzie, którzy dają z serca.

Zaczęło się w kościele, ale weszło do amerykańskiego życia publicznego, a ludzie są bardzo hojni. Niektórzy są bardzo hojni z powodów religijnych, oczywiście, ale wielu ludzi jest hojnych. Nie są ludźmi religijnymi, ale stało się częścią amerykańskiego życia publicznego.

Tak więc, impuls humanitarny. Nowe formy zgromadzeń są wynikiem pierwszego wielkiego przebudzenia. Nowe formy zgromadzeń.

Teraz te nowe formy zgromadzeń przybrały inny charakter. Były różne aspekty tej nowej formy zgromadzeń, ale ta nowa forma zgromadzeń oznaczała, że ludzie mogli gromadzić się w miejscach publicznych. Teraz tego nie robili. Nie gromadzili się w miejscach publicznych, ale wraz z pierwszym wielkim przebudzeniem nauczyli się to robić, szczególnie z George'em Whitefieldem, ponieważ gdzie Whitefield głosił kazania? Głosił kazania na Boston Common, głosił kazania w parkach i głosił kazania na placach miejskich.

Więc masz ten nowy rodzaj idei zgromadzeń publicznych, nie z powodów religijnych, aby słuchać głoszonej ewangelii, ale tę nową formę zgromadzenia. Ta nowa forma zgromadzenia była również całkowicie dobrowolna. Nikt nie musiał przychodzić.

Nikt nie kazał ci chodzić do kościoła, nikt nie kazał ci iść posłuchać kazania George'a Whitefielda, nikt nie kazał ci, wiesz, nie mogłeś głosować w Massachusetts, jeśli nie

poszedłeś posłuchać kazania George'a Whitefielda. Nikt tego nie mówi. Więc to jest dobrowolne zgromadzenie.

A potem co się stało z tymi nowymi formami zgromadzeń, to, że, och, miałem też wspomnieć, z tą nową formą zgromadzenia jest nowy autorytet, ponieważ przywódca w tej nowej formie zgromadzenia ma autorytet, który nie opiera się na, nie został mu dany przez państwo. Nie został mu przekazany przez państwo jak król, urzędnik, książę czy coś takiego. Ten nowy autorytet w tej nowej formie zgromadzenia był uznaniem, że ta osoba jest od Boga i że ta osoba głosi słowo Boże.

Tak więc jest to uznanie, że autorytet nie jest przekazywany, ale że autorytet pochodzi od kogoś innego, z boskiego źródła. Tak więc z tą nową formą zgromadzenia, ludzie spotykają się, nie są zmuszani do spotykania się, nie są zmuszani do spotykania się, słysząc to przywództwo, ten cudowny rodzaj charyzmatycznego przywództwa, co to robi, te nowe formy zgromadzeń, które zaczęły się religijnie, przenoszą się do czego? Do sfery politycznej. I tak ludzie zaczynają zdawać sobie sprawę, chłopcze, że możemy to zrobić również politycznie.

Możemy gromadzić się publicznie dobrowolnie. Nikt nas do tego nie zmusza. Możemy gromadzić się publicznie.

Możemy się dobrowolnie gromadzić. Możemy słuchać liderów, nie tylko usłyszeć, że są liderami, ale możemy również słyszeć liderów. Widzimy autorytet w tych liderach.

Mogą nie mieć urzędu publicznego, ale mają autorytet w tym, co mówią i tak dalej. I to może łatwo przenieść się politycznie i społecznie, co się stało. Więc nowe formy zgromadzeń są naprawdę niesamowite.

Następna jest suwerenność ludu. Krytyczna, powinienem być powiedzieć krytyczna wobec urzędu publicznego. Tak więc suwerenność ludu, która została uwolniona, w pewnym sensie, niepodległość ludu, została uwolniona w całym tym Pierwszym Wielkim Przebudzeniu.

Ale suwerenność ludu jest krytyczna; powinienem być powiedzieć krytyczna wobec urzędu publicznego. Więc teraz ludzie czują, że w tych nowych formach zgromadzeń, mają pełną swobodę krytykowania urzędu publicznego. Czują się swobodnie krytykując Anglię i króla w naszym przypadku.

Więc czują się całkiem wolni. Teraz, co daje im tę wolność, to sama liczba osób w tego rodzaju publicznym zgromadzeniu. Więc sama liczba osób daje im tę wolność, aby to zrobić.

A Boston, spacerujesz ulicami Bostonu, spacerujesz Szlakiem Wolności i widzisz trochę tego. A teraz, jaki jest sedno tego wszystkiego? Oto cytat, który chciałbym,

żebyś zrozumiał, ale postaram się pamiętać, żeby umieścić te prezentacje PowerPoint na Blackboardzie, tak przy okazji, więc jeśli nie zapiszesz wszystkiego, to nic. Ale uwielbiam ten cytat.

Uważane za wydarzenie społeczne, Wielkie Przebudzenie oznacza nic innego, jak pierwszy etap amerykańskiej rewolucji. Uważane za wydarzenie społeczne, Wielkie Przebudzenie oznacza nic innego, jak pierwszy etap amerykańskiej rewolucji. Więc musisz zadać sobie pytanie, czy amerykańska rewolucja miałaby miejsce, gdyby nie było Pierwszego Wielkiego Przebudzenia? Myślę, że odpowiedź na to pytanie prawdopodobnie brzmi: nie.

Myślę, że Pierwsze Wielkie Przebudzenie i wszystko, o czym mówiliśmy w kontekście zarówno teologicznego, jak i społecznego rodzaju wylania Pierwszego Wielkiego Przebudzenia, myślę, że odpowiedź brzmi nie, ponieważ myślę, że to, co wydarzyło się podczas Pierwszego Wielkiego Przebudzenia, szczególnie tutaj społecznie, dało podwaliny, fundamenty pod rewolucję polityczną. Potem ludzie to podchwycili i pobiegli z rewolucją polityczną. Więc bardzo interesujące jest to, że istnieje związek między życiem religijnym w Ameryce a rewolucją, która nadeszła wraz z rewolucją amerykańską.

No więc, okej. Tak, Hope. Czy Wielkie Przebudzenie dotarło do wszystkich części USA? Tak, Wielkie Przebudzenie dotarło.

Teraz były pewne miejsca, które w pewnym sensie wciąż były zasiedlane w Tennessee i Kentucky, ale dotarło to od Maine do Georgii, wszystkich środkowych kolonii. Wszyscy byli dotknięci Wielkim Przebudzeniem, Pierwszym Wielkim Przebudzeniem. I nie było to przebudzenie graniczne.

To było miejskie przebudzenie. Tak więc w miejscach takich jak Boston, Filadelfia i Nowy Jork ożyło. Więc tak, jest dość potężne.

Okej, coś jeszcze o Pierwszym Wielkim Przebudzeniu. Co chcemy wiedzieć o Pierwszym Wielkim Przebudzeniu? Wszyscy ci wspaniali ludzie i wszystkie te wspaniałe wydarzenia, które miały miejsce podczas Pierwszego Wielkiego Przebudzenia, cokolwiek tutaj? Czy powinienem dać ci pięć sekund? Powinienem. Oto pięciosekundowa przerwa na Pierwsze Wielkie Przebudzenie.

Mam na myśli, przed odrodzeniem wesleyańskim. Powinienem powiedzieć. Zrób sobie krótką przerwę.

Możesz to zrobić w piątek, poniedziałek i środę. Wtedy jesteś w połowie kursu, w połowie semestru. Ojej, okej.

Rozciąganie, odpoczynek. Ruth jest jedyną osobą, która ma zajęcia przed tym, prawda? Nikt z was nie ma zajęć przed tym, oprócz Ruth. Więc to tak jakby wstać z łóżka i wejść na te zajęcia.

Świetnie, okej. W porządku, no cóż, będziemy podróżować dalej. I dzieje się jeszcze jedna rzecz.

I dzieje się to w Anglii i nazywa się Odrodzenie Wesleyańskie. Okej, więc jestem na D, Anglii i Odrodzeniu Wesleyańskim. Więc to dzieje się wraz z pietyzmem.

Wiesz, to dzieje się w Niemczech wraz z Pierwszym Wielkim Przebudzeniem i dzieje się w Ameryce. A teraz w Anglii mamy Odrodzenie Wesleyańskie. Okej, teraz muszę uważać, bo jeśli wejdiesz do mojego biura, pierwszą rzeczą, jaką zobaczysz, będzie popiersie Johna Wesleya.

Więc przyjdź i odwiedź mnie pewnego dnia. Pokażę ci popiersie Johna Wesleya. Pokażę ci też kilka zdjęć Johna Wesleya w moim biurze.

Więc muszę być ostrożny. Mogłabym spędzić nad tym dużo czasu, prawdopodobnie cały semestr. Więc postaram się tego nie robić.

Spróbuję to wszystko ująć w perspektywie i, wiesz, i jakoś sobie z tym poradzić, wiesz, dobra równowaga i wszystko. Ale to Wesleyańskie Przebudzenie jest dość ważne i łatwo je zignorować. Ale w tym kursie przechodzimy od Reformacji do teraźniejszości.

Nie możesz pominąć Wesleyan Revival. Okej, więc zrobimy wprowadzenie, a następnie przedstawimy biografię Johna Wesleya i trochę teologii Johna Wesleya, którą zobaczysz, które są zarówno podobne, jak i różne. Podobne i różne od teologii Pierwszego Wielkiego Przebudzenia.

Więc to jest swego rodzaju równowaga do tego, co widzimy w Pierwszym Wielkim Przebudzeniu. Więc, okej. Okej, po pierwsze, wprowadzenie.

Aby przedstawić Johna Wesleya, pozwólcie, że pominę ten obrazek, muszę przejść do człowieka o imieniu Jacob Arminius. Więc jest Jacob Arminius. Okej, Jacob Arminius, krótka historia o Jacobie Arminiusie, Jacob Arminius był Holendrem. Przebywał w Holandii, a Jacob Arminius, przez holenderskich kalwinistów swoich czasów, został poproszony o obronę kalwinizmu.

Więc był teologiem i poproszono go o obronę kalwinizmu. A kiedy poproszono o to Arminiusa, to znaczy, że przyjął to chętnie, a kiedy poproszono go o to, odkrył, że w niektórych miejscach nie zgadzał się z kalwinizmem. W niektórych miejscach nie uważał, że Jan Kalwin lub jego zwolennicy mają rację.

I tak zaczął omawiać te rzeczy. Właściwie napisał coś, co nazywa się Remonstrancją; powinienem był to umieścić na końcu, ale on i jego zwolennicy rozwinęli to, co nazywali Remonstrancją; to nie jest pierwsze słowo; to drugie słowo, REMONSTRANCJA. Rozwinęli Remonstrancję, która była szczegółowym argumentem przeciwko kalwinizmowi.

Nie powinienem mówić, że to nie jest szczegółowy argument przeciwko kalwinizmowi; to szczegółowy argument o kalwinizmie. Ponieważ były pewne rzeczy w kalwinizmie, które im się podobały i których się trzymali. Więc nie są antykalwinistami, ci Holendrzy.

Okej, co się stało, to że utworzyli grupę, a grupa nazywała się Remonstrance, pierwsze słowo, REMONSTRANTS, Remonstrance. Więc Remonstrance utworzyło Remonstrance. Okej, czy to ci odpowiada? A Remonstrance było argumentem na temat kalwinizmu.

Pozwólcie, że podam wam kilka przykładów, bo jeśli nie zrozumiecie tych przykładów, nie zrozumiecie wszystkiego, co mówimy. Pozwólcie, że podam wam kilka przykładów. Jednym z nich był, i zostaniemy tutaj tylko przy Arminiuszu, ale jednym z przykładów było to, że Arminiusz nie zgadzał się z doktryną Kalwina o podwójnej elekcji.

Więc czyta Jana Kalwina; powinien bronić Kalwina, ale mówi, że nie może bronić Kalwina w kwestii podwójnego wyboru. Wierzę w predestynację, powiedział Arminiusz. Wierzę w predestynację, ale łączę predestynację z Bożą wiedzą. Więc Bóg przewiduje tych, którzy zostaną zbawieni, i przewiduje ludzi, którzy, wiesz, zostaną zbawieni.

Więc użyj środków łaski, aby wejść do rodziny Boga. On to przewidział. Więc jeśli chcesz to nazwać predestynacją, powiedział Arminiusz, to w porządku.

Cieszę się, że mogę to zrobić, ale nie wierzę w to, jak nauczał Kalwin. To jest jeden przykład. Drugim przykładem jest to, że podczas gdy Kalwin nauczał, że Chrystus umarł za wybranych, Arminiusz powiedział, nie, Chrystus umarł za wszystkich.

Chrystus umarł za każdego. Teraz, tak się składa, że tylko ci, którzy przyjmą śmierć Chrystusa, skorzystają z jego śmierci, ale Chrystus umarł za każdego. Śmierć Chrystusa była dla każdego.

Więc trochę się z tym nie zgadzał i próbował to wyjaśnić. Trzecia rzecz, którą powiedział Arminiusz, powiedział Arminiusz, jestem jednomyślny z Kalwinem. Wierzę, jestem tak zadowolony z tego, co powiedział Kalwin, że nie ma nic, co moglibyśmy zrobić, aby się uratować.

Nie ma w nas dobra, dzięki któremu moglibyśmy się zbawić. Pamiętaj, że rzymskokatolicki Fakir Iqbal nie powiedział: tak, rób, co możesz, jakby w ludziach było jakieś dobro, dzięki któremu mogą przyjść do Boga. Cóż, Arminiusz zgodził się z Kalwinem.

Nie ma w nas nic dobrego, dzięki czemu moglibyśmy przyjść do Boga. Wszystko jest z Bożej łaski. Cała ta sprawa zbawienia jest z Bożej łaski.

Więc tutaj zgodził się z Kalwinem. Powiedział, że w tej kwestii zgadzam się z Kalwinem, więc to dobrze. Czwartą rzeczą, którą tu omówił, jest przekonanie Kalwina, że łaska Boża jest nieodparta.

Nie możesz oprzeć się łasce Boga. Arminius powiedział, nie, nie wierzę w to, ponieważ w ludziach jest pozostałość wolnej woli. Więc ludzie mogą oprzeć się łasce Boga.

Mogą odrzucić łaskę Boga. Więc to jest możliwość. To nie jest prawdopodobieństwo, uważał Arminius, ale jest możliwość, że mogą powiedzieć nie łasce Boga.

A potem, po piąte, jeśli chodzi o doktrynę wytrwałości, Bóg wytrwale trzyma się nas. Pamiętasz, jak rozmawialiśmy o wytrwałości z Janem Kalwinem? Wytrwałość u Kalwina oznacza, że nie sięgamy do Boga i ledwo trzymamy się Boga opuszkami palców. Kalwin rozumie wytrwałość jako Bożą wytrwałość w trzymaniu się nas.

To Bóg trzyma nas w swoich ramionach i trzyma nas. Cóż, jeśli chodzi o doktrynę wytrwałości, Arminiusz nie był tego pewien, ale wierzył, że możliwe jest, aby ktoś utracił zbawienie, gdy już je zyskał. Tak więc było wiele miejsc, w których Arminiusz nie zgadzał się z Kalwinem, nie zgadzał się z Kalwinem, jego zwolennicy, Remonstranci, naprawdę rozwinęli tę teologię.

Teraz, powód, dla którego wspominamy o tym jako wstępie, jest taki, że to jest teologia, w której John Wesley zostałby wyszkolony. On by zrozumiał tę teologię. Oczywiście zrozumiałby Kalwina, ponieważ czytał Kalwina, ale zrozumiałby teologię arminiańską, ponieważ teologia arminiańska stała się częścią brytyjskiego życia, gdy dotarliśmy do XVIII wieku.

Więc John Wesley musiał być z tym bardzo dobrze zaznajomiony. Pytanie brzmi, czy John Wesley był w pełni arminianinem? Cóż, nie jestem tego pewien. Wolę mówić o teologii Wesleya jako o teologii wesleyańskiej, a nie wesleyańskiej teologii arminiańskiej, więc nie jestem tego pewien.

Ale będziemy rozmawiać o teologii wesleyańskiej, ale on z pewnością znał Arminiusza i były miejsca, w których zgadzał się z Arminiuszem. Więc podaję to wprowadzenie,

abyśmy wiedzieli, gdzie zaczynamy tutaj ze wszystkim. Więc, czy masz jakieś pytania dotyczące Arminiusza? To jest więc kolejne imię, które trzeba znać na tym kursie, ponieważ jest on ważną postacią w kursie od Reformacji do chwili obecnej, więc jego wejście w to jest ważne.

Okej, są jakieś pytania na ten temat? Okej. Tak, Jesse? Jasne. Znał dobrze Calvina, czytał Calvina, czytał następców Calvina.

On również jest biblistą, więc próbuje połączyć te rzeczy. Jego pierwszą lojalnością jest Biblia, więc czuje, że odpowiada biblijnie na niektóre rzeczy, z którymi się nie zgadza, jak podwójne wybory. A jego zwolennicy tworzący tę partię, tę grupę, Remonstrantów, czuli to samo.

Ale Kalwin uważa również, że wszystko potwierdza Pismem Świętym. Coś jeszcze? Arminiusz? Jacob Arminiusz? Ten wstęp? Okej. Zaczniemy od Wesleya, a potem będziemy musieli kontynuować w piątek.

Okej. Widzisz, numer dwa, zamierzam przedstawić biografię Johna Wesleya. Więc robię to z, ile, pięcioma osobami na kursie.

Z pewnością zrobiliśmy to trochę z Johnem Calvinem, mimo że czytałeś tę książkę o Calvinie. Więc robię to z Johnem Wesleyem. Poświęcam trochę czasu, aby porozmawiać o jego biografii.

Muszę to obejrzeć tu i tam jeszcze raz, bo był interesującą osobą, a jeśli mam popiersie Johna Wesleya w biurze, to musi coś znaczyć. Więc muszę być ostrożny. Ale chcę dać trochę biografii Wesleya.

Okej. Mam tu dla ciebie jego daty. Oto jego daty Johna Wesleya.

Więc chciałbym tu podać kilka najważniejszych punktów. John Wesley, 1703 do 1791. Okej.

Jego ojcem był Samuel. Jego matką była Susanna. Susanna Wesley.

I oto ona. Oto daty Susanny Wesley. Samuel Wesley był księdzem anglikańskim.

Miał dwa kościoły. Nie zrobiłem tego PowerPointa zbyt dobrze, ale wiem, że wytrzymacie ze mną przez minutę, dobrze? Okej. To są dwa kościoły Samuela Wesleya, dwa kościoły anglikańskie.

Najważniejszym z nich był Epworth, który miał również sąsiadujący kościół o nazwie Root. Wymawia się Root, WROOTE. Oto jego ojciec, ksiądz anglikański, z tymi dwiema parafiami.

John Wesley ostatecznie poszedł w ślady ojca i został wyświęcony na księdza anglikańskiego. Więc te miejsca są ważne. Wróćmy do nazw tutaj.

Jego matka, Susanna. Teraz Susanna była jedną z wielkich kobiet w historii religii. Myślę, że jedną z opcji, które daliśmy do artykułu, myślę, były kobiety w historii chrześcijaństwa lub coś w tym stylu.

Muszę to sprawdzić. Ale Zuzanna była zdecydowanie jedną z wielkich kobiet w historii chrześcijaństwa. Urodziła 19 dzieci.

To dużo. To dużo dzieci. Urodziła 19 dzieci.

Dziesięcioro z nich przeżyło niemowlęstwo, by stać się dorosłymi, a wspomnimy o kilku z nich. Ale kiedykolwiek mówię o Susannie, która urodziła 19 dzieci, była jednym z 25 dzieci. Jej matka urodziła 25 dzieci.

Czy możesz sobie to wyobrazić? Mam na myśli, że urodziła 25 dzieci. Więc Susanna była jedną z 25. Więc urodziła tylko 19.

Więc nie osiągnęła rekordu, jaki osiągnęła jej matka, ale było to całkiem niezwykle. Ale oprócz urodzenia 19 dzieci, Susanna jest znana w historii religii jako rodzaj biblijnej i teologicznej nauczycielki swoich dzieci. Była bardzo zdyscyplinowana w nauczaniu swoich dzieci i wychowywaniu ich z biblijną i teologiczną wiedzą.

Oczywiście, to było szczególnie prawdziwe w przypadku Johna. I tak, Susanna jest dość ważna dla tej historii ze względu na jej wpływ na duchowy rozwój Johna, ale także na jego rozwój naukowy. Tak więc, Susanna była w stanie... Była świetną nauczycielką i miała dużą wiedzę.

Mogłam go uczyć nie tylko Biblii i teologii, ale także matematyki, historii społecznej, historii itd. Więc naprawdę niezwykła osoba. Kiedy myślę o Susannie, myślę o kimś innym, kogo już studiowaliśmy na kursie, a jej imię brzmiało Ann Hutchinson.

Czy pamiętasz Ann Hutchinson? Ann Hutchinson była tą, która uczyła w Bostonie i nauczwała teologii w swoim domu i omawiała teologię w swoim domu, a purytanie ją wyrzucili. Skończyła w Rhode Island. Ale te kobiety były naprawdę niezwykle i miały tutaj prawdziwe teologiczne spostrzeżenia.

Okej, więc to jest początek jego życia. Tak naprawdę urodził się w Epworth Rectory. A tak przy okazji, muszę uważać, wiem, ale będę uważać. Ale Epworth Rectory spłonęło, gdy John był małym chłopcem.

Był w domu, kiedy spłonął, a jego ojciec był w stanie go uratować. Więc jego ojciec i kilku innych mężczyzn wbiegli i wyciągnęli Johna, i uratowali życie Johna w Epworth Rectory i przed Epworth Rectory. I od tego momentu, kiedy wszedł w dorosłe życie, John Wesley mówił o sobie, że jest marką wyrwaną z ognia.

Więc, dobre odniesienie biblijne. Więc, John urodził się w Epworth i prawie umarł w Epworth w plebanii, ale został zbawiony. Więc mój przyjacielu, to też nie ma nic wspólnego z niczym, ale muszę uważać na swój czas.

Okej. Ale mój przyjaciel i ja poprowadzimy wycieczkę po miejscach Wesleyan w Anglii w 2015 roku. Jednym z miejsc, w których będziemy, będzie Epworth Rectory, ponieważ Epworth Rectory zostało przebudowane i jest teraz zabytkiem w Anglii.

Więc pójdziemy do tej probostwa Epworth. Nie będziemy tam zapalać zapalki. Nie będziemy powtarzać całej sceny pożaru, ale będziemy w tej probostwie Epworth.

Więc nie mogę się doczekać, żeby tam być. Więc, okej. Więc to są jego narodziny, to jest jego początek, i tak dalej, 1703.

No więc, okej. A teraz co się dzieje? Inna rzecz w jego biografii jest taka, że 1720 stał się bardzo ważną datą w jego życiu. 1720.

Och, nie wpisałem tu też imienia Samuela Wesleya. Wpiszę imię Samuela Wesleya, jego ojca. 1720 staje się bardzo ważną datą w jego życiu.

I proszę zauważyć, że ma tylko 17 lat, więc nie jest bardzo stary. W 1720 roku John Wesley wstąpił na Uniwersytet Oksfordzki. Więc poszedł i został studentem Uniwersytetu Oksfordzkiego, a wiesz, jest tam wiele college'ów.

Uczęszczał do college'u o nazwie Christ Church. To było więc jego miejsce nauki w Oksfordzie, gdzie rozpoczął studia licencjackie. Teraz, krótko mówiąc, myślał, John Wesley myślał, że Bóg powołał go do służby.

Więc idzie do Christ Church. Zostaje wyświęcony do posługi chrześcijańskiej, najpierw jako diakon. A John Wesley czuje, że spędzi resztę życia jako ksiądz anglikański, ale będzie nauczał.

Więc, krótko mówiąc, dostał możliwość nauczania w Lincoln College, który jest innym college'em Uniwersytetu Oksfordzkiego. A gdy już się zadomowił, gdy zaczął nauczać w Lincoln College, ustatkował się i powiedział sobie, że to jest miejsce, w którym spędzę resztę życia. Będę uczył greki w Lincoln College.

Jestem szczęśliwy. Ale w skrócie, zanim skończymy, tylko dla przypomnienia, nie był w Lincoln College zbyt długo, zanim jego ojciec, Samuel, zachorował. John musiał przerwać nauczanie i wrócić do Epworth po drodze.

I musiał przejąć posługę po ojcu, ponieważ jego ojciec był bardzo chory. Więc to była pewna przerwa w jego życiu. Nie ma co do tego wątpliwości.

Nie miał zamiaru tego robić, ale czuł się zobowiązany to zrobić, aby pomóc ojcu. I faktycznie odszedł na kilka lat. Opuścił college.

Teraz, co się dzieje, to to, że są ludzie z powrotem w college'u, którzy również studiują w Christ Church. I jednym z nich był jego brat, Charles. Więc Charles Wesley, jego młodszy brat, jak widać, jest między nimi różnica wieku czterech lat.

Jego młodszy brat, Charles, wstąpił do Christ Church w Oksfordzie. I studiował w Oksfordzie przez większość czasu, gdy John był w drodze do Epworth. Coś bardzo, bardzo interesującego wydarzyło się z Charlesem Wesleyem i innymi w Oksfordzie, gdy John był poza domem.

I tam właśnie w piątek podejmiemy tę historię. Okej. Cóż, był w drodze do Epworth , pomagając ojcu w tej posłudze.

Charles w Oksfordzie, dzieje się coś bardzo interesującego. Zobaczmy więc , co się wydarzy, gdy wrócimy w piątek. Życzę miłego dnia. Do zobaczenia w piątek.

To dr Roger Green na kursie historii kościoła, Reformation to the Present. To sesja 13, The Great Awakening.